

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/95/2016
Identifikačné číslo spisu: 1014201936
Dátum vydania rozhodnutia: 29.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1014201936.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: 1. D.. P. V., 2. D.. T. V., obaja bytom V. XXXX/XX, B.; zastúpených advokátom JUDr. Emilom Molnárom, so sídlom advokátskej kancelárie Dr. Molnár & Partners, Záhradnícka 9, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Tomášikova 46, Bratislava, za účasti: D. J. A., bytom C. na A. XX, B., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BA-OVBP2-2014/62979-ZAV zo 17. septembra 2014, konajúc o odvolaní žalovaného a E. A., bytom P. XX, B. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 252/2014-91 z 1. marca 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 252/2014-91 z 1. marca 2016 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom č. k. 5S 252/2014-91 z 1. marca 2016 podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. c), d) a e) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. OU-BA-OVBP2-2014/62979-ZAV zo 17. septembra 2014, ako aj rozhodnutie mestskej časti Bratislava - Nové mesto č. ÚKaSP-2013-12/282/HAM, KON/SP 137 z 23. decembra 2013, a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Rozhodnutím č. OU-BA-OVBP2-2014/62979-ZAV zo 17. septembra 2014 žalovaný zmenil prvostupňové rozhodnutie mestskej časti Bratislava - Nové mesto č. ÚKaSP-2013-12/282/HAM, KON/SP 137 z 23. decembra 2013, ktorým bola stavebníkovi D.. J. A. dodatočne povolená dostavba, nadstavba a zmena stavby pre zvieratá na rodinný dom - C. A., tak, že uvedenému stavebníkovi bola dodatočne povolená dostavba záhradného domu - C.

Krajský súd dospel k záveru, že správne orgány nedostatočne zistili skutkový stav veci, ich rozhodnutia sú pre nedostatok dôvodov nepreskúmateľné a v konaní správnych orgánov bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. V odôvodnení rozsudku poukázal na to, že vykonané terénne úpravy, letná kuchyňa, realizovaný oporný múr nie sú súčasťou projektovej

dokumentácie a túto skutočnosť stavebný úrad v rámci prvostupňového konania pri vydávaní svojho rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby nebral do úvahy, až odvolací správny orgán sa zaoberal námietkami žalobcov týkajúcich sa neoprávnenej realizácie letnej kuchyne a oporného múra a rozhodnutie o dodatočnom stavebnom povolení letnej kuchyne a oporného múru vylúčil na samostatné konanie. Správne orgány uvedeným postupom zvýhodnili stavebníka tým, že upustili od povinnosti stavebníka predložiť v konaní o dodatočnom stavebnom povolení úplnú projektovú dokumentáciu, z ktorej by bolo zrejmé, že povoľovaná stavba je v súlade s verejným záujmom.

Podľa názoru krajského súdu v konaní došlo aj k porušeniu § 6 vyhlášky č. 532/2002 Z.z., ktorá medzi všeobecné technické požiadavky na stavby zaraďuje aj minimálnu vzdialenosť medzi stavbami, pretože žalobcovia nemôžu z dôvodu šírky ich pozemku dodržať minimálny odstup medzi stavbami a týmto postupom stavebníka sa znemožnilo využiť pozemok žalobcov na stavebné účely.

Krajský súd tiež vyčítal žalovanému, že neskúmal, či povoľovaná stavba môže ohroziť životné prostredie, a teda neskúmal súlad stavby s verejným záujmom v zmysle § 140b ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov, čo by zakladalo dôvod na revíziu stanoviska Štátnej vodnej správy na mestskej časti Bratislava - Nové mesto č. ŽPaÚP-2194/2011/ZB zo 7. decembra 2011.

Krajský súd poukázal na to, že prvostupňovým rozhodnutím bolo dodatočné stavebné povolenie vydané na dostavbu, nadstavbu a zmenu stavby pre zvieratá na rodinný dom a v rozhodnutí žalovaného sa tento text zmenil na dostavbu záhradného domu, pričom o tejto zmene neboli žalobcovia informovaní a k zmene kvalifikácie stavby sa nemohli vyjadriť, čím stavebný úrad porušil zásadu rovnosti účastníkov konania.

Proti rozsudku krajského súdu podali odvolanie žalovaný a E. A..

Žalovaný v odvolaní nesúhlasil s právnym posúdením veci krajským súdom a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne žiadal zmenu rozsudku krajského súdu a zamietnutie žaloby.

E. A. v odvolaní namietala, že nebola pribratá za účastníčku do konania na krajskom súde a žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil, resp. aby potvrdil platnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného. Uviedla, že je vlastníčkou spornej nehnuteľnosti a napadnutým rozsudkom bolo vážne zasiahnuté do jej občianskych a majetkových práv. Ďalej v odvolaní uvádzala vecné argumenty proti rozhodnutiu krajského súdu, resp. argumenty proti tvrdeniam žalobcov.

Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu E. A. uviedli, že E. A. síce je vlastníčkou pozemku, na ktorom stojí sporná stavba a z toho dôvodu vystupovala v konaní o dodatočnom povolení stavby ako účastníčka konania podľa § 59 ods. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov, avšak v konaní pred súdom nepreukázala, v čom konkrétne boli rozsudkom krajského súdu dotknuté jej práva účastníčky stavebného konania a krajský súd postupoval podľa názoru žalobcov správne, keď za účastníka súdneho konania pribral výlučne stavebníka. Na základe uvedeného žalobcovia žiadali, aby odvolací súd odvolanie E. A. odmietol, nakoľko nebola na podanie odvolania oprávnená.

Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedli dôvody, pre ktoré považujú odvolanie za nedôvodné a navrhli napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny potvrdiť.

Pribratý účastník J. A. sa vo svojom vyjadrení stotožnil s odvolaním žalovaného, ako aj s odvolaním E. A..

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom

súdnicte, a v zmysle § 1 písm. b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnicte.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, podľa § 10 ods. 2 v spojení s § 250ja O.s.p., preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť.

V prejednávanej veci je predmetom súdneho preskúmania rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím mestskej časti Bratislava - Nové mesto vydaným v stavebnom konaní o dodatočnom povolení stavby.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250 ods. 1 O.s.p. účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Ako vyplýva z predloženého administratívneho spisu, E. A. bola účastníčkou stavebného konania, a to z dôvodu, že má vlastnícke právo k pozemku, na ktorom povoľovaná stavba stojí. Uvedené svedčí o tom, že rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby sa dotýkalo jej práv a oprávnených záujmov, čo podmieňuje následnú skutočnosť, že zrušením tohto rozhodnutia môžu byť jej práva dotknuté. V zmysle ustanovenia § 250 ods. 1 vety druhej O.s.p. súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté. Bolo preto povinnosťou krajského súdu skúmať aj otázku účasti E. A. v súdnom preskúmaní konaní, avšak krajský súd toto opomenul a uvedenou otázkou sa nezaoberal, či už v pozitívnom alebo negatívnom význame.

K námietke žalobcov, ktorí nepopierali vlastníctvo E. A. k pozemku, avšak namietali preukázanú dotknutosť na jej právach, najvyšší súd uvádza, že účastník správneho konania má právo stať sa účastníkom súdneho preskúmanieho konania už pri existencii potenciálnej možnosti, že zrušením správneho rozhodnutia budú jeho práva a povinnosti dotknuté. Skutočnosť, či taká možnosť existuje, musí vyhodnotiť správny súd príslušný na prejednanie žaloby, a následne poskytnúť takémuto účastníkovi možnosť a priestor realizovať svoje práva a vyjadriť sa k argumentácii žalobcov obsiahnutej v podanej žalobe.

Vychádzajúc z uvedených skutočností Najvyšší súd slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 252/2014-91 z 1. marca 2016 podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej O.s.p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. mu vec vrátil na ďalšie konanie bez toho, aby sa zaoberal meritom veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.